

Forblad

Træ og svampeangreb, et indlæg

Th. P. Stillinge

Tidsskrifter

Arkitekten 1940, Ugehæfte

1940

Træ og Svampeangreb

Et Indlæg

Af Tømremester Th. P. Stillinge

Under Overskriften „Svampeundersøgelser“ er der i *Arkitekten*, Ugehæfte 52, Aarg. 1939 optaget en Fællesudtalelse, der er udsendt af Konsulenter i Svampeundersøgelser.

Udtalelsen begynder med at omtale, hvilke Aarsager der i de fleste Tilfælde er Skyld i, at Tømmeret i nye Bygninger bliver angrebet af Svamp, og naar Arkitekter og Haandværkere, der beskæftiger sig med Byggeriet, har gjort sig bekendt med Udtalelsen, og de tager Hensyn til den og søger at undgaa, at Mulighederne for Svampens Angreb og Udvikling er tilstede, saa vil Faren ved at anvende Træbjælker være ganske minimal. Men det vil naturligvis være klogt, som der er tilføjet Artiklen, at Arkitekterne ogsaa tænker sig om, naar de anvender Tømmer saavel som ethvert andet Materiale, og behandler det efter dets Natur.

Ingen Arkitekt kan vel tænke sig at forlange, at et Jernbetonhus skal opføres eller Fuge- og Pudsearbejde skal udføres i Frostvejr, og paa samme Maade bøjer man sig for Naturens Love paa saa mange andre Omraader, men Træet lukker man inde i fugtige Huse uden at tænke over, at det ogsaa kan behandles saa hensynsløst, saa det bliver ødelagt.

Jeg skal ikke drage den af Konsulenterne udsendte Meddelelse i Tvivl, men jeg vil dog tro, at det for en meget væsentlig Del af de Konsultationer, der er lagt til Grund for Statistiken, er Tilfælde, hvor Husenes Ejere er blevet opmærksomme paa, at der var noget i Vejen med deres Hus, før de har sendt Bud efter Konsulenterne. Dersom man vilde lave en Statistik over, hvor mange Procent af de Mennesker, som tilkalder Læge, der er syge, saa vilde man jo ogsaa komme op paa et meget højt Procenttal, men ligesom det ikke siger noget om, hvor mange Procent af hele Befolkningen der er syge, saa siger de angivne Eksempler paa Svampeangrebene heller intet om Forholdet mellem de angrebne og de ikke angrebne Ejendomme.

Dersom det var saa galt med Svampeangreb, som det fremgaar af Fællesudtalelsen, saa maatte vi Haandværkere vel ogsaa bestandig komme ud for det. Det gaar sjældent *saa* stille af, dersom der blive noget i Vejen med Tømmeret i et nyt Hus, saa Tømremestrene, der har udført Arbejdet, ikke faar noget at vide om det, og dersom Arkitekterne vilde gøre op, hvor mange Tilfælde de hver især har været ude for og dømme ud fra det, i Stedet for atter og atter at lytte til hvad der er sket i et enkelt Tilfælde, hvor man har sat alle Hensyn til Side for at faa Huset færdig i en Rekordtid, saa vilde de snart indse,

at Faren ikke er saa stor, som der fortælles. Men naturligvis kan Træet ødelægges, naar, som man undertiden ser, et Hus bliver opført paa en 4—5 Vintermaaneder, hvor Træet ikke kan være nede paa en saadan Tørhedsgrad, som der absolut maa forlanges, før det lukkes inde, og naar det saa efter alle Kunstens Regler klistres til med pladder-vaadt Indskudsler, før Gulvene lægges, og disse undertiden dækkes med et Materiale, som Fugtigheden ikke kan trænge ud igennem.

Behandl Tømmeret efter dets Natur, som ethvert andet Materiale, og giv det den samme Tid til Udtørring, efter at det er lagt ind i Husene og før Gulvene lægges, som der i Almindelighed gives Jernbeton eller Hulstensdæk til Udtørring, saa er der ikke større Fare ved at bruge Træ til Etageadskillelse nu, end der har været før i Tiden, og Træet er lige saa godt nu, som det der har været benyttet til almindeligt Boligbyggeri i de sidste 50 eller 75 Aar, og de fleste af de Huse staar her dog endnu, uden at det synes, at der er sket dem noget slemt. Jeg er vis paa at havde der været Svampundersøgelseskonsulenter for 50 Aar siden, og de havde foretaget en Undersøgelse, som den foreliggende, saa vilde Forholdet næppe have været synderlig anderledes, men den Næringsvej var ikke opfundet den Gang. Der var ingen Konsulenter!

Maa jeg med det samme i Anledning af Arkitekt Axel G. Jørgensens Artikkel i *Arkitekten*, Ugehæfte Nr. 2, Aarg. 1940, til hans Slutningsbemærkning sige, at vi gerne vil have Arkitekterne med, naar vi skal til at lære at behandle Træet. Skal vi ikke alle søge at faa lært at behandle Træet paa den rigtige Maade, saa vi kan bevare saa meget som muligt af Husbyggeriet saavel for Arkitekterne som for Tømrerne.